

драмата „Въ политѣ на Витоша“. Близкитѣ на Минка сж били решително противъ връзкитѣ ѝ съ поета. Пъкъ, освенъ това, тя се разболява и умира внезапно въ Парижъ на 1910 г.

Сжщата година Яворовъ е командированъ въ Парижъ, кждето престоюва до края на годината. Презъ 1911 г. печата драмата си „Въ политѣ на Витоша“, представена сжщата година въ Народния театъръ. Имала е голѣмъ успѣхъ — извикала е страстни препирни, каквито никоя друга българска драма не е създавала. Явяватъ се много статии — за и противъ драмата. Но дори и обширната повече отрицателна статия на Б Пеневъ (сп. „Съвременна мисль“, 1912 г. „Първата драма на Яворовъ“) не ѝ отрича известни положителни качества.

Не зарастнали още ранитѣ отъ една злочеста любовъ, Яворовъ е увлѣченъ, или подобре вѣвлѣченъ, въ нова страсть съ Лора Каравелова, дъщеря на Петка Каравеловъ. Много прѣсни сж още тежкитѣ спомени отъ трагичнитѣ последици на тази любовъ, наши съвременници сж и близкитѣ на нейнитѣ жертви, та е мжчно да се говори съ спокойствие и пълна обективностъ по тѣхнитѣ отношения. Едно трѣбва да се приеме: въпросъ за виновни и невинни въ всичко станало нѣма. Срѣщатъ се две твърде сложни, много безпокойни, дисхармонични натури; настѣпва една непрекъсната вътрешна тревога, — любовниятъ екстазъ, който отъ време на време дохожда, се смѣнява съ мжчителни дисонанси. Лора, както явствува това отъ писмата ѝ, вѣрна на властната си женска природа, е влагала въ тая любовъ цѣлата си незадоволена страстность и жажда за животъ, но и нѣщо друго — ненаситното си често-